

[Fiskeriministeren]

ikke de konservatives livret, og jeg har engang været ordfører på denne lov, og da havde jeg nok en lidt anden indstilling, det skal gerne erkendes. Men det er i hvert fald efter min opfattelse meget svært at lave det enkelt. Jeg kan også garantere for, at med den rådgivning og det arbejde, der gøres i § 9-udvalget, prøver man hele tiden på at finde noget. Det gælder jo alle fiskere, det gælder også os, at jo mere enkelt et reguleringssystem vi har, jo lettere vil vi egentlig have det, men det skal jo også være et system, der nogenlunde fordeler kvoterne retfærdigt.

Til fru Inger Harms, der mener, at denne lov især giver tilladelse til bygning af store kuttere – eller at jeg især har gjort det – kan jeg sige, at jeg mener, der er givet tilladelse til omkring 34 nybygninger i år. Af de 34 ligger de 18 under 15 t, der ligger en 6–7 stykker under 20 t, der ligger et par stykker omkring 50 t, der ligger et par stykker over 50 t. Det er ikke sådan, at fordi man giver tilladelse til et par store kuttere, så får man slet ikke nybygninger inden for de mindre både. Tværtimod, det er generelt. Den sidste ordning, vi har lavet, er jo, jeg tror, det er alt under 14 m, det kan man simpelt hen få lov til; det skal ikke engang i reguleringsudvalget. Vi tager således meget hensyn til de mindre kuttere.

Når vi giver tilladelse til nogle større kuttere – og det er meget få, vi har givet tilladelse til – så er det jo, som hr. Kent Kirk var inde på, også fordi det for industrifiskeriet bliver mere og mere nødvendigt, at de kan gå ud i Atlanterhavet med de bifangstregler, vi har. Hvis vi skal fange blåhvilling, hvis vi skal fange lodde, så må vi have nogle store kuttere, der kan sejle helt derop, ellers går vi bag af dansen på det område. Jeg forudser egentlig også, at de erfaringer, vi nu gør med hensyn til at fange blåhvilling, ja, måske også lodde, på lidt længere sigt vil yde et supplement til vores konsumindustri. Vi ved jo, at Færøerne i øjeblikket bruger og er langt fremme i arbejdet med bl.a. at bruge blåhvilling til kunstigt krabbekød. Det smager egentlig meget godt – ikke så godt som det ægte, men alligevel en god vare – og derfor må vi selvfølgelig også have nogle store kuttere, der kan gå ud og fange længere væk for at få ressourcer nok hjem i fiskeriet.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Vi er meget vel klar over, at der har været prøvet mange forskellige reguleringsmetoder og forskellige systemer, men ingen af dem har jo været forelagt for folketetinget. Nu forstår jeg på ministeren, at efter hans opfattelse skal det heller ikke være tilfældet de næste 5 år. Det var, ligesom ministeren prøvede på at varsle, at når den 2 års frist, som han har bedt om for denne revision, var udløbet, så var det skam ikke sikkert, at ministeren på det tidspunkt havde noget egentligt at forelægge, men at vi kunne forvente en ny udsettelse.

Så synes jeg faktisk, at ministeren skal tage varsel af det, der er blevet sagt af et flertal her i folketetinget om, at vi ønsker, at der skal ske en revision hurtigt, således som det er bestemt i den nugældende lov.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om fiske-tegn.

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.
(Fremsat 22/10 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Fiskeriministeren (Grove):

Det er ikke første gang, vi behandler et forslag om fisketegn her i folketetinget, men dette her er måske noget mere vidtgående